

Kui Violet üles ärkas, siis kõik värises!

MAAVÄRINA PALVE

Räägi oma perega, mida teha hädaolukorras.

Noelle Barrus
(Põhineb tõestisündinud lool)

Violet magas, kui mürisev hääl ta üles ajas. Alguses arvas ta, et see oli äike. Aga mürin muutus üha valjemaks. See väristas tema magamistoa aknaid.

Violet istus kiiresti püsti. See oli maavärin!

Tema ja ta pere olid alles hiljuti Peruu-sse kolinud. Ta teadis, et siin leidsid tihti aset maavärinad. Ja tema ning ta pere olid nendeks valmistunud ja harjutanud, mida teha. Kuid see oli palju hirmsam, kui ta arvas, et see oleks. Ta tundis,

kuidas ta keha värises!

Violet jooksis kööki ja roomas laua alla. Mõne sekundi pärast liitusid temaga ta vend ja õde. Ja ema ning isa.

„Väga hea, et mäletasite harjutatut,” ütles isa. „Kas teil kõigil on kõik hästi?”

Violeti vend ja õde noogutasid.

Aga Violet oli hirmul. Ta sulges oma silmad. Tema ümber toimuvat värise-mist oli raske ignoreerida.

Seejärel meenus Violetile palvetamine. Ta pani oma käed kokku ja langetas

pea. „Kallis Taevane Isa,” sosistas ta, „palun hoolitse mu perekonna eest.”

Violet jätkas palvetamist. Ta tundis, nagu keegi kallistaks teda. Kui ta oli lõpetanud, vaatas ta üles. Ema ja isa käed olid kokkupandult. Ka tema venna ja õe omad olid samas asendis. Nad kõik palvetasid! Maapind ikka värises. Aga Violet tundis oma südames ja meeles rahu.

Lõpuks värisemine lõppes. Violet ja tema pere jäid veel natukeseks laua alla, et tagada turvalisus.

„Kuidas sa end tunnend?” küsis ema Violetilt.

„Hästi,” ütles Violet. „Alguses olin väga hirmul. Aga palvetamine aitas mul end paremini tunda.” Ta kallistas ema. Tal oli hea meel, et Taevane Isa oli aidanud tal tunda rahu. ●

Lugu leidis aset Peruus.